

Dipl. ing. Vera Iveković
(Podturen, 3. srpnja 1936. - Zagreb, 14. kolovoza 2021.)

Vijest o smrti, naše drage kolegice, dipl. ing. Vere Iveković, istaknute znanstvenice i stručnjakinje za voćarstvo, a iznad svega plemenite osobe, bolno je odjeknula u srcima njenih najbližih, prijatelja, kolega i svih koji su je poznavali. Kao istinska vjernica živjela je i djelovala po kršćanskim načelima. Stoga se zatečeni tužnom viješću sjećamo stihova velikih hrvatskih pjesnika, koji o stanju nakon smrti pišu:

Antun Branko Šimić obuzet duhovnošću stanje iza smrti ocijenio je:

Bože budi nad mojom glavom moja pratilica zvijezda
Bože hvala Ti na daru vjere
da smrt nije rastanak.

Slično za trenutak smrti veliki Antun Gustav Matoš u stihovima izražava vjeru i zahvalnost Bogu.

One noći sam je Gospodin stisnuo moje vjeđe
O Bože, Bože moj, opet te gledam
I hvala Ti na daru Tvom.

Veliki Tin Ujević piše „Za let si dušo stvorena!“, a stanje nakon smrti je ocijenio:

„I sve je danas prazno i beskonačno,
a vjetar puše prazno bezutješno
na gole duše koje neprestano
ištu i grle beznadno i beskrajno“

Dipl. ing. Vera Iveković završila je svoj časni ovozemaljski životni put, koji je prošla u duhu kršćanskog morala, akademskog digniteta i nacionalnog ponosa. Često je s velikom ljubavlju spominjala svoju djecu i njihove obitelji, a posebno je bila emotivna i ponosan na svoju unučad. Iz naše sredine otišla je osoba koju je krasila skromnost, samozatajnost, jednostavnost, srdačnost u susretu i spremnost da sasluša druge i savjetuje. Radovala se kada je mogla drugima pomoći. Svoje bogato znanstveno i stručno znanje spremno je prenosila na mlađe, koji su joj se obraćali. Puno je pomagala mlađim članovima Zavoda za voćarstvo pri analitičkoj obradi podataka za njihove magistarske radove i doktorate. Odlikovala se darivanjem pa je svoje napredovanje podredila obrazovanju i napredovanju mlađih, koji to uvijek nisu znali cijeniti. Dipl. ing. Vera Iveković rođena je 3. srpnja 1936. godine u Podturnu u Međimurju. Gimnaziju je završila u Varaždinu, a Agronomski fakultet u Zagrebu. Po završetku studija, vođena ljubavlju prema voćarstvu, zaposlila se u Vinkovcima, gdje je radila kao referent za voćarstvo u vrijeme utemeljenja naše najveće plantaže jabuka Borinci. Godine 1962. prelazi u Zavod za voćarstvo na Agronomskom fakultetu, gdje je radila do odlaska u mirovinu. U Zavodu je vodila laboratorij, u kojem je usavršavala analitičke metode i obavila na stotine analiza tla, lišća, plodova krušaka, šljiva, bresaka i višanja. Odlikovala se velikom preciznošću i odgovornošću u svom radu. Aktivno je sudjelovala u svim znanstvenim projektima i stručnim projektima za podizanje novih voćnjaka, koje je Zavod provodio, kao i u stručno-savjetodavnim poslovima u novopodignutim voćnjacima diljem Hrvatske. Istakla se u rješavanju konkretnih problema u proizvodnoj praksi. Često je sudjelovala u izvođenju praktične nastave općenito, a posebno u upoznavanju studenata sa analitičkih metodama u laboratoriju. Razvila je veliku znanstvenu aktivnost u proučavanju fiziološke ravnoteže u hranidbi voćaka, utvrđivanju simptoma poremetnje, kao i praćenju fiziološke ravnoteže između generativne i vegetativne aktivnosti. Objavila je velik broj znanstvenih i stručnih radova doma i u inozemstvu, sama ili u koautorstvu s članovima Zavoda. Sudjelovala je na više znanstvenih skupova doma i u inozemstvu. U knjizi „Povijest hrvatskog voćarstva“ uvrštena je među zaslužne znanstvenike i stručnjake, koji su ostavili vidnog traga na razvoj i unapređenje hrvatskog voćarstva. Dugo će nas pored ljudskih vrlina podsjećati njena vrijedna znanstvena i stručna djela, koja će je kao autoricu nadživjeti.

U ovom tjeskobnom stanju bude se sjećanja na stihove Dobriše Cesarića:

Moji prijatelji mene više nema.

Al' nisam samo zemlja samo trava

Jer knjiga ta što je držiš u ruci

Samo je dio mene koji spava.

Probudi me i bit ću tvoja java.

Neka je vječna slava i hvala dipl. ing. Veri Iveković za sva dobra sa kojima nas je darivala i ugradila u razvoj i unapređenju voćarske znanosti i struke. Draga kolegice počivajte u miru Božjem i neka Vam je laka hrvatska gruda koju ste iskreno voljela.

Prof. dr. sc. Ivo Miljković

